

abc-klubben #2

diamantjakten

läsebok a

mats wänblad

överförd från första

upplagan, utgiven av

natur & kultur med

isbn #978-#91-#27-#42437-#1

specialpedagogiska

skolmyndigheten #2018

volym ett av fem

till punktskriftsläsaren

::::::::::::::::::::::::::::::::::::

hej!

i den här läseboken ska du få lära känna asta, bea och cesar. du kanske träffade dem redan i årskurs ett och vet att de går i samma klass och har en klubb som heter abc-klubben. de bor i ett samhälle nära varandra.

boken handlar om deras skola, fritid och mystiska saker som händer i och

omkring ödehuset.

din lärare kommer att
berätta om bilderna som
finns med i boken.

lycka till!

fullständigt innehåll

::::::::::::::::::::::::::::::::::::

siffran inom parentes

hänvisar till förlagans

sidor.

volym ett

::::::::::::::::::::::::::::::::::::

till punktskriftsläsaren i

det här är asta, bea och

cesar! (#6) .....#2

kapitel #1 resande

nallar (#8) .....#5

kapitel #2 ödehuset

(#13) .....#11

kapitel #3 ett

överraskande besök

(#18) .....#18

kapitel #4 ett hemskt

besked (#24) ..... #25

volym två

::::::::::::::::::::::::::::

till punktskriftsläsaren i

kapitel #5 astas dagbok

(#30) .....#34

kapitel #6 maj-björns

första resebrev (#34) ..#41

kapitel #7 nej,

bredsida, sa jag!

(#40) .....#49

iv

kapitel #8 ett nytt jobb

(#46) .....#57

kapitel #9 glitteränglar

(#51) .....#64

kapitel #10 astas

fantastiska idé (#56) ..#71

volym tre

::::::::::::::::::::::::::::

till punktskriftsläsaren i

kapitel #11 inga elever

i lärarrummet (#62) ....#79

kapitel #12 bakom

spegeln (#68) .....#86

kapitel #13

kändisklassen (#75) ....#95

kapitel #14 dagboken

(#80) .....#103

kapitel #15 en nalles

irrfärder (#86) .....#112

volym fyra

:::::::::::::::::::::::

till punktskriftsläsaren i

kapitel #16 allt

försvinner (#91) .....#122

klassnallen på väg ut i

världen (#94) .....#125

kapitel #17 gavinis

guld (#96) .....#129

kapitel #18 klockan

tickar (#102) .....#138

vi

kapitel #19 feber till

frukost (#105).....#143

kapitel #20 buenos

aires, nästa! (#111)..#152

volym fem

:::::::::::::::::::::::

till punktskriftsläsaren i

kapitel #21 galna ungar

(#117).....#161

kapitel #22 fördröjning

(#122)..... #169

kapitel #23 var är

nallen? (#127).....#176

kapitel #24 önska mig

lycka till (#133).....#186

vii

kapitel #25 slut för

idag, tack för idag

(#138) .....#195

:::: #4--#5 ::::::::::::::

cesar bor i en blå villa.

bea bor i ett gult radhus.

asta bor i ett höghus.

se svällpappersbild.

#4

#1

::: #6 ::::::::::::::::::::::

det här är asta, bea och

cesar!

::: ::::::::::::::::::::::

asta, bea och cesar går i
samma klass i skolan. de har
en klubb, abc-klubben. den
här boken handlar om dem.

en del av er har nog
träffat dem förut, antingen
i lyckostjärnan eller
den magiska kulan. men det
här är en helt ny bok med
helt nya äventyr.

#6

#2

som ni förstår kommer boken
att handla om en diamant. en
mycket värdefull diamant.

::: #7 :::::::::::::::::::::::

men vi ska nog hinna med
en del annat också. någon
flyttar in i det gamla
ödehuset, till exempel. och
en nalle reser ut i världen
alldeles på egen hand.

dessutom kanske cesar måste
... men jag kan ju inte
berätta allt i förväg. då
blir det inte ett dugg

#7

#3

spännande sedan. och det ska
ju en bok vara -- spännande,
alltså.

ska vi sätta igång? bra,
då gör vi det.

::: #8 ::::::::::::::::::::::

kapitel #1 resande nallar

::::::::::::::::::::::

varje morgon på väg till
skolan gick asta, bea och
cesar förbi ett gammalt
ödehus. ingen hade bott där
på många år.

fast när asta, bea och
cesar gick i ettan hade det
bott en gammal dam i
ödehuset. hon gav asta en
magisk kula, och sedan
försvann både damen och

#8

#5

kulan. det var något
mystiskt med henne. nu stod
en lastbil utanför ödehuset.

-- titta, sa bea till asta
och cesar. det ser ut som en
flyttbil.

men ingen syntes till.

-- vi smyger in och
tittar! sa bea.

-- vi går dit efter
skolan, sa cesar.

:::: #9 ::::::::::::::::::::

-- det blir ett uppdrag
för abc-klubben, sa asta.

#9

#6

de hade bildat abc-klubben
när asta fått kulan av den
gamla damen.

::: #10 ::::::::::::::::::::

när de kom till skolan
hade olle, deras lärare,
något viktigt att berätta.

-- har ni hört talas om
resande nallar?

::: #11 ::::::::::::::::::::

sedan berättade han om en
klass som sänt ut en nalle i
världen, med en lapp runt
halsen.

#11

#7

-- den som hittade nallen
fick ta med den på en resa
och sedan skriva ett brev
till klassen om nallens
äventyr.

efter det fick nästa
person som hittade nallen ta
över.

-- när nallen kom tillbaka
hade den varit i hela
världen, sa olle. men man
vet aldrig, nallen kanske
försvinner. vill ni prova
ändå?

klart att de ville!

-- bra, sa olle. då

behöver vi bara en nalle. är
det någon som har en över?

bea tänkte på sin nynalle.
den som inte alls luktade
lika gott som hennes älskade
hickeman. hon räckte upp
handen.

-- perfekt, sa olle. vad
ska vi skriva i brevet?

::: #12 ::::::::::::::::::::

bea och asta gick ofta hem
till cesar efter fritids.

#12

#9

särskilt nu när cesars mamma
inte hade något jobb. hon
var guldsmed, och
guldaaffären i centrum hade
stängt.

men den här dagen skulle
abc-klubben ta reda på vem
som flyttat in i ödehuset.

:::: #13 ::::::::::::::

kapitel #2 ödehuset

::::::::::::

lastbilen stod kvar utanför
ödehuset.

-- vågar vi gå in? sa
asta.

ödehuset såg dystert och
lite läskigt ut.

men bea öppnade grinden
och klev in.

-- vi gömmer oss i
buskarna, sa hon.

#13

#11

::: #14 ::::::::::::::::::::::

det hördes en skräll
inifrån huset.

-- vad hände? ropade en
kvinna från lastbilen.

en man kom ut ur huset.
han bar på två gamla stolar.

-- jag tappade en stol, sa
mannen.

-- tjuvar! flämtade asta.
de flyttar inte in, de tar
ju saker ur huset.

kvinnan gick in i huset
och sedan kom båda ut med

#14

#12

något stort mellan sig.

prinsens spegel!

den gamla damen hade
berättat en saga om en
prins. hans spegel talade
alltid sant.

-- den är nog inte värd
något, sa kvinnan.

just då ramlade asta ut ur
busken, mitt framför mannen
och kvinnan. de stirrade på
henne. asta försökte hitta
på en förklaring, men när
hon öppnade munnen sa den

#14

#13

något helt annat.

::: #15 ::::::::::::::::::::

-- jag kan ta spegeln, sa
hon.

mannen och kvinnan såg på
varandra.

-- varför inte? sa mannen.
men du orkar nog inte bära
hem den själv.

då klev cesar och bea
fram.

-- det var värst, sa
kvinnan. har vi en hel
skolklass i busken?

#16

#14

::: #16 ::::::::::::::::::::

-- ska ni bo här? frågade
asta.

kvinnan nickade.

-- där uppe. här nere ska
vi öppna butik. men det tar
nog ett tag innan vi är
klara.

barnen tog spegeln. vad
tung den var!

-- är det säkert att ni
orkar? ropade kvinnan efter
dem.

#16

#15

-- ja då, ropade asta
tillbaka. tack!

de ställde spegeln i astas
rum. cesar frågade asta vad
hon skulle med den till.

-- jag tycker den är fin,
sa asta.

men asta var säker på att
det här inte var någon
vanlig spegel. den var
magisk.

-- jag måste hem nu, sa
bea. vi ses imorgon.

#16

#16

-- glöm inte nallen

imorgon, sa cesar.

-- nä då, sa bea.

bea vinkade när hon gick.

men hon såg inte riktigt

glad ut.

::: #17 :::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #18 ::::::::::::::::::::

kapitel #3 ett överraskande

besök

::: ::::::::::::::::::::

det började som en vanlig

dag för bea. men sedan

skulle hon ta nallen och gå

till skolan.

det var sant att hon inte

brydde sig om nynallen. den

luktade fel och var alldeles

för hård. inte alls som

hickeman. men ändå ...

nynallen var ju en present

#18

#18

från pappa. kunde hon
verkligen ge bort den?

men hon hade ju lovat.

bea la ner nynallen i
skolväskan.

::: #19 ::::::::::::::::::::

en överraskning väntade i
klassrummet.

-- maja! skrek asta.

hon sprang fram och
kramade maja.

i ettan hade maja varit
deras lärare, innan de fick
olle.

#20

#19

::: #20 ::::::::::::::::::::

cesar och bea fick också
kramar. men bea tänkte bara
på nallen. hon hade nästan
bestämt sig för att inte ta
fram den när maja sa

-- du skulle visst ha med
dig något idag.

då var bea tvungen att
plocka fram nynallen.

-- vilken fin! sa maja.

-- bea har en mycket
bättre nalle hemma, sa
cesar. hickeman.

#20

#20

-- hickeman, sa olle. fint
namn. vad ska den här heta
då?

-- maj-björn, sa sam. maj
efter maja och så är det en
björn.

det tyckte alla var ett
bra förslag. sedan skrev de
lappen som maj-björn skulle
ha runt halsen

::: #21 ::::::::::::::::::::

hej!

min klass har skickat ut
mig på uppdrag i världen.

#21

#21

om du hittar mig, ta med
mig på något roligt och
skriv till klassen och
berätta om det. sätt mig
sedan någonstans där någon
annan kan hitta mig.

hälsningar

maj-björn

på baksidan stod skolans
adress.

::: #22 ::::::::::::::::::::

blank sida.

#22

#22

::: #23 ::::::::::::::::::::

maja berättade att hon
hade presenter med sig.
hennes armband klingade när
hon tog upp böcker ur sin
väska.

-- det här är dagböcker,
sa hon. där kan man skriva
vad man vill. och ingen
annan får läsa.

maja kramade alla en extra
gång, sedan gick hon.

när skoldagen var slut
gick bea för att lämna

#23

#23

maj-björn vid skolans grind.
men hon tänkte bara låtsas
att lämna nallen och sedan
gömma den i väskan.

då ropade cesar. han
frågade om hon ville komma
på möte i abc-klubben hemma
hos honom.

-- jaja, sa bea och lutade
maj-björn mot grindstolpen.

idag gick ingenting som
hon hade tänkt sig.

::: #24 ::::::::::::::::::::::

kapitel #4 ett hemskt

besked

::::::::::::::::::::::

cesar plockade i ordning i
källaren inför abc-klubbens
möte. när han var klar gick
han upp för att vänta på
asta och bea. men där
väntade mamma på honom.

-- cesar, jag behöver
prata med dig, sa hon.

hon lät så allvarlig att
cesar fick en stor klump i

#24

#25

magen.

-- vad är det? frågade han
oroligt.

-- vi ... vi kanske måste
flytta.

åh. var det bara det?
mamma hade pratat länge om
att hon ville ha något eget
åt sig och cesar, en bit
från mormor och morfar.

-- till en annan stad,
alltså, fortsatte mamma.
det finns inga jobb för en
guldsmed här.

#25

#26

::: #25 ::::::::::::::::::::

va? skulle han behöva
lämna sina kompisar? mormor
och morfar?

cesar satt som förstenad
när det ringde på dörren.
mamma gick och öppnade.
han hörde henne säga --
hej, flickor. det är nog
bättre om ni träffar cesar
imorgon.

det kändes som om hans liv
var slut.

#25

#27

:::: #26 ::::::::::::::::::::::

asta och bea gick snopna
hemåt. på avstånd såg de
ödehuset. mannen och kvinnan
höll på att måla om det.

-- har du satt upp
spegeln? undrade bea.

-- nä, sa asta. mamma sa
att den måste skruvas upp,
för att den är så tung.

-- följer du med hem till
mig? sa bea.

men asta ville hem och
skriva i dagboken.

#27

#28

::: #27 ::::::::::::::::::::

bea hade alldeles glömt
bort maj-björn, den resande
nallen. men när hon kom hem
blev hon påmind. hennes
mamma sprang runt som ett
yrväder och letade efter
något.

-- åh, bea! sa hon lättat.
vilken tur att du kom hem.
vet du var nallen är?

-- öh, vilken nalle? sa
bea. hickeman ligger väl på
min säng.

#27

#29

-- nej, inte hickeman, den gröna nallen. den är försvunnen.

bea blev alldeles kall.
varför var mamma så upprörd?
nu gjorde bea något hon aldrig brukade göra. hon ljög för sin mamma. bara en liten lögn, för att vinna lite tid.

-- den är hemma hos asta.
hon lånade den.

-- vilken tur! utbrast
mamma. jag trodde att den

#27

#30

hade blivit stulen.

nu förstod inte bea

någonting. stulen?

::: #28 ::::::::::::::::::::

-- du vet att den har en

liten dragkedja på ryggen?

sa mamma. jag gömde mormors

diamantring där när vi åkte

på semester. för att lura

inbrottstjuvar.

mamma skrattade.

-- vilken tur att den inte

var försvunnen på allvar.

-- ja, sa bea och svalde.

#28

#31

jag ska bara ... gå ut en
stund.

aldrig hade bea sprungit
så fort. hon sprang ända
fram till skolan nästan utan
att andas.

men hon såg redan på långt
håll att det var för sent.
det satt ingen nalle vid
skolgrinden.

hon letade överallt, men
maj-björn var borta. och
mormors diamantring också.

:::: #29 ::::::::::::::::::::::

blank sida.

#29

#33

abc-klubben #2

diamantjakten

läsebok a

mats wänblad

överförd från första

upplagan, utgiven av

natur & kultur med

isbn #978-#91-#27-#42437-#1

specialpedagogiska

skolmyndigheten #2018

volym två av fem

till punktskriftsläsaren

::::::::::::::::::::::::::::::::

hej!

i den här läseboken ska du få lära känna asta, bea och cesar. du kanske träffade dem redan i årskurs ett och vet att de går i samma klass och har en klubb som heter abc-klubben. de bor i ett samhälle nära varandra.

boken handlar om deras skola, fritid och mystiska saker som händer i och

omkring ödehuset.

din lärare kommer att
berätta om bilderna som
finns med i boken.

lycka till!

innehåll volym två

.....

siffran inom parentes

hänvisar till förlagans

sidor.

till punktskriftsläsaren i

kapitel #5 astas dagbok

(#30) .....#34

kapitel #6 maj-björns

första resebrev (#34) ..#41

kapitel #7 nej,

breddsida, sa jag!

(#40) .....#49

kapitel #8 ett nytt jobb

(#46) .....#57

kapitel #9 glitteränglar

(#51) .....#64

kapitel #10 astas

fantastiska idé (#56) ..#71

::: #30 ::::::::::::::::::::

kapitel #5 astas dagbok

::: ::::::::::::::::::::

inte förrän asta lagt sig,
fick hon tid att plocka fram
dagboken och sin finaste
penna.

så här skrev hon på
dagbokens första sida.

varning! detta är asta
ekegrens dagbok. om du inte
är asta ekegren, så sluta
läs nu! annars kommer något
hemskt att hända dig.

#30

#34

något väldigt, väldigt

hemskt.

::: #31 ::::::::::::::::::::

på nästa sida skrev hon så
här.

tisdag #17 oktober

idag hände en massa saker.
en del roliga, en del
jättetråkiga. det roligaste
var att vi skickade iväg
maj-björn ut i världen. nej,
förresten, det roligaste var
att maja kom och hälsade på
i klassrummet. hon är så

#31

#35

snäll. varför kan man inte
få ha två lärare i varje
klass? för jag vill ju inte
att olle ska sluta.

jag undrar om någon
hittade maj-björn. tänk om
den sitter kvar där vid
grinden. vad sorgligt.

sedan skulle vi ha möte i
abc-klubben hemma hos cesar.
men när bea och jag kom dit
sa cesars mamma att vi
skulle gå igen.
jättekonstigt. jag ringde

#31

#36

cesar nyss. då berättade han
något hemskt. han kanske ska
flytta någonstans långt bort
där hans mamma kan få jobb.
jag visste inte vad jag
skulle säga. det hördes att
cesar var ledsen, och då
började jag nästan gråta.

::: #32 ::::::::::::::::::::

jag vill inte att han ska
flytta! ska vi ha ab-klubben
då? det går ju inte. nu
skulle vi behöva den magiska
kulan.

#32

#37

sen ringde jag till bea.
men hon lät bara sur och
ville inte prata med mig.

det kanske löser sig
imorgon. hoppas det. om jag
får tre önskningar så önskar
jag att

#1. cesar inte behöver
flytta

#2. maj-björn har blivit
hittad av någon snäll
person

#3. bea inte är arg på mig

#32

#38

nu måste jag sova. god natt,
dagboken!

asta slog ihop dagboken.

utanför fönstret lyste
gatlyktorna. från köket
hördes kaffebryggaren. det
kändes tryggt.

::: #33 ::::::::::::::::::::

precis när asta blundade
tändes ett ljus i den gamla
spegeln. det var ett varmt,
mjukt ljus.

om asta plötsligt slagit
upp ögonen hade hon fått se
#33 #39

en gammal dam titta på henne
inifrån spegeln. den gamla
damen log vänligt.

men asta slog inte upp
ögonen. hon sov som en
stock, hela natten. så trygg
som om någon vakade över
henne. och kanske var det
just så.

::: #34 ::::::::::::::::::::::

kapitel #6 maj-björns

första resebrev

::: ::::::::::::::::::::::

asta hade det inte lätt.

cesar var deppig och bea

verkade tänka på något helt

annat hela tiden. asta ville

spela ruta på första rasten,

men varken bea eller cesar

hade lust.

när de kom in i

klassrummet efter rasten var

inte olle där.

#34

#41

-- han är säkert sjuk, sa
sam ivrigt. då får vi nog
vara på fritids.

men just då slogs dörren
upp, och där var han.

-- gissa vad jag har! sa
olle. det första brevet från
maj-björn! det kom med
posten idag.

-- var är han? frågade
asta. eller ... hon.

:::: #35 ::::::::::::::::::::::

-- just det, sa olle. är
maj-björn en pojknalle eller

#35

#42

en flicknalle? med tanke på
namnet, så kan man ju undra.
å andra sidan ...

men bea avbröt honom.

-- var är maj-björn?!

asta såg förvånat på bea.

värst vad hon tog i. tänk om
bea hade ångrat sig och inte
alls ville bli av med
nynallen. det kanske var
därför hon varit så sur och
konstig.

-- jaja, lugn, jag bara
skojade, sa olle.

#35

#43

han vecklade ut papperet
och läste med allvarlig
röst.

::: #36 ::::::::::::::::::::

hej, klassen!

nu har jag påbörjat min
resa. en snäll människa
hittade mig vid skolgrinden
och tog med mig de första
milen.

just nu är jag i
bergetorpsvik. här har jag
fått titta på en stor och
fin kyrka och marknaden på

#36

#44

torget. där fanns en massa
stånd där de sålde
grönsaker, frukt och godis.
det kommer bilder till er
mejladress senare, lovar
människan.

vi hörs snart igen!

många hälsningar från

maj-björn

olle gick fram till kartan
över sverige.

-- vi kan följa maj-björns
resa på kartan, sa han. vi

sätter knappnålar med små

#36

#45

flaggor på varje plats och
knyter ihop dem med en tråd.

::: #37 ::::::::::::::::::::

-- fanns det någon adress
till den som skickade
brevet? frågade bea.

men det fanns det inte, sa
olle. bea blev besviken.

::: #38 ::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #39 ::::::::::::::::::::

asta satte sig bredvid bea
i matsalen. hon visste nog
varför bea varit så

#39

#46

irriterad.

-- ska vi göra något efter
fritids? började hon.

-- jag har
fotbollsträning, sa bea.
och jag skulle ändå inte ha
någon lust.

då tänkte asta att det var
lika bra att bara säga det.

-- du, jag vet varför du
är så ... konstig. det är
nallen, eller hur? du ångrar
dig, va? jag förstår precis
hur det känns, jag ...

#39

#47

bea reste sig så häftigt
att brickan skallrade på
bordet.

-- du vet ingenting, väste
hon.

sedan stormade hon ut ur
matsalen.

::: #40 ::::::::::::::::::::::

kapitel #7 nej, breddsida,

sa jag!

::: ::::::::::::::::::::::

asta hade fått en idé. om

hon lärde sig lite om

fotboll, så kunde hon spela

med bea. för kanske var det

inte bara det där med

nallen. kanske kände sig bea

lite ensam också. både asta

och cesar tyckte nämligen

att fotboll var tråkigt.

asta gick till sigges rum

#40

#49

och knackade på.

-- vem är det? morrade
sigge.

-- det är jag, pep asta.
kan inte du lära mig att
spela fotboll?

dörren slogs upp.

-- skojar du, eller? sa
sigge och stirrade på henne.

asta skakade på huvudet.

::: #41 ::::::::::::::::::::

-- okej, ta på dig skorna
så kör vi.

asta och sigge gick ner

#41

#50

till gräset bredvid
sportfältet. på planen
tränade beas lag.

sigge ställde sig framför
asta.

-- okej, sa han. vi börjar
med att passa till varandra.

asta sparkade till bollen,
den missade bara sigge med
en liten bit.

-- hallå, sa sigge. här är
jag.

han skakade på huvudet och
hämtade bollen.

#42

#51

:::: #42 ::::::::::::::::::::

-- försök igen, sa sigge.

det gjorde asta. nu

sparkade hon hårdare och

bollen flög iväg en bra bit

bakom sigge.

-- mål! tjoade asta.

hon tjoade extra högt för

att bea skulle höra henne.

:::: #43 ::::::::::::::::::::

-- lägg av, fräste sigge.

du skulle ju passa, inte

göra mål.

han hämtade bollen och

#43

#52

rullade den till asta som
klippte till direkt. hon
tyckte faktiskt att det var
ganska kul.

det tyckte inte sigge.

-- du lyssnar ju inte! sa
han argt. breddsida, inte
tåfjutt. vi provar att nicka
istället.

han kastade bollen mot
asta. hon duckade.

-- vad gör du? sa asta.
jag höll ju på att få den i
huvudet!

#43

#53

-- det är det som kallas
att nicka, sa sigge trött.

nu såg asta att beas lag
hade tränat klart. hon
hämtade bollen och sprang
iväg.

-- tack för hjälpen!
ropade hon till sigge.

sigge blev sur. han kände
sig lurad.

::: #44 ::::::::::::::::::::::

-- hej bea, sa asta.

hon studsade bollen i
marken så att bea skulle

#44

#54

lägga märke till den.

-- hej, sa bea. vad gör du
här?

::: #45 :::::::::::::::::::::::

-- spelar lite fotboll
bara, sa asta. övar
bredsidor, och så.

bea såg förvånad ut.

-- förlåt för idag, sa
asta. i matsalen.

en kort snyftning hördes
från bea.

-- vad är det? sa asta. är
du ledsen?

#45

#55

då välldde allt fram ur
bea. om maj-björn och
diamantringen.

-- jag trodde att jag
skulle hinna hämta nallen
och ge mamma ringen. men
nallen var borta. och då
hade jag redan ljugit.

-- hur då ljugit?

bea var tyst en lång
stund. sedan viskade hon

-- jag sa att du hade
lånat nallen.

::: #46 ::::::::::::::::::::::

kapitel #8 ett nytt jobb

::: ::::::::::::::::::::::

cesar hjälpte morfar att
samla ihop ris i trädgården.

-- en kärra till, sa
morfar. sedan går vi in och
äter.

cesar var bra på att köra
skottkärra.

han tömde den bakom huset,
i ett hörn av trädgården.
det var där, vid rishögen,
cesar var när mamma kom hem.

#46

#57

han hörde morfars röst.

-- har de hört av sig än?

morfar pratade tyst, som
om det han sa var hemligt.

cesar stannade upp, osynlig
bakom husknuten.

-- jag ska dit på intervju
på måndag, svarade mamma.

::: #47 ::::::::::::::::::::

-- grattis, sa morfar. och
om du får jobbet ...?

cesar hörde mamma sucka.

-- ja, i så fall flyttar
vi. men hur ska jag kunna

#47

#58

berätta det för cesar. jag
kanske ska vänta till efter
intervjun. eller vad tror
du?

morfar svarade inte. men
det spelade inte så stor
roll. nu visste ju cesar
ändå.

::: #48 ::::::::::::::::::::

han släppte skottkärran.
sedan satte han sig i kojan
som han och bea hade byggt
för flera år sedan. där kom
tårarna.

#48

#59

asta hade mycket att
fundera över den kvällen.
hon plockade fram dagboken
från gömstället under
madrassen och började
skriva.

::: #49 ::::::::::::::::::::

onsdag #18 oktober

nu har allt blivit
snurrigt. cesar kanske ska
flytta, bea har gett bort en
nalle med en värdefull ring
i. och det värsta av allt --
hon har sagt till sin mamma

#49

#60

att det är jag som har lånat
nallen! då blir det ju
liksom mitt fel om ringen
försvinner.

jag ringde cesar och
berättade om ringen, men han
lyssnade knappt. han tänker
bara på flytten hela tiden.

jag är arg på bea. varför
skulle hon dra in mig? hur
ska vi lösa detta?

varför måste cesars mamma
vara just guldsmed, när det
inte finns några sådana jobb

här? varför gömde beas mamma
ringen i en dum nalle?
egentligen borde mammorna
lösa det här själva. för
egentligen är det ju deras
fel alltihop. och lite beas.
jag tänker vara arg på henne
länge.

god natt, dagboken!

::: #50 ::::::::::::::::::::

asta gömde dagboken igen.
men hon kunde inte sluta
tänka.

hon kanske hade en

#50

#62

lösning, men hon kunde inte riktigt få tag i den. det var något med mammorna. guld och diamanter.

då kom hon plötsligt på hur de skulle göra!

hon nynnade när hon borstade tänderna. så smart hon var! hon var så glad så hon glömde att vara arg på bea. när hon somnade den kvällen var det med ett leende på läpparna.

::: #51 ::::::::::::::::::::::

kapitel #9 glitteränglar

::: ::::::::::::::::::::::

idén asta hade fått kvällen

innan kändes fortfarande

minst lika bra. nu gällde

det bara att få bea och

cesar att inse det också.

asta åt snabbt frukost,

sedan gjorde hon sig klar

att gå till skolan.

-- vänta på mig! ropade

pappa. och glöm inte att

borsta tänderna extra noga.

#51

#64

vad menade han?

-- du ska till tandläkaren
idag, sa pappa. säg inte att
du har glömt det.

::: #52 ::::::::::::::::::::

typiskt. just när hon
skulle berätta för bea och
cesar om sin plan.

-- vi tar bilen, sa pappa.
jag måste åka direkt till
jobbet sen.

egentligen är det konstigt
med tandläkare, tänkte asta.
vad är det för speciellt med

#52

#65

tänder? man går ju inte till
en knäläkare en gång om året
och kollar knäna. asta
fnissade till och
tandläkaren slutade genast
peta med sin sond.

-- gjorde jag illa dig?
frågade hon oroligt.

-- gej gå, sa asta.

vissa ljud, som n och d,
är svåra att säga med
tandläkargrejer i munnen.
men tandläkaren verkade
förstå ändå. hon var säkert

van.

efter ännu en stunds
petande sa tandläkaren att
asta fick skölja munnen.

-- ja du, asta, sa
tandläkaren. det såg ju

::: #53 ::::::::::::::::::::

bra ut det där. tack för
idag, nu är du färdig.

asta tvekade. skulle inte
tandläkaren ta fram asken
med klistermärken och
glitteränglar? eller hade
asta blivit för gammal?

#54

#67

::: #54 ::::::::::::::::::::

sakta klev asta ur stolen.

pappa väntade redan vid
dörren. tandläkaren hade
vänt sig mot datorn.

jaha. då var man alltså
för gammal, tänkte asta. hon
tog pappas hand och de
började gå.

-- åh, vänta! sa plötsligt
tandläkaren bakom dem. jag
glömde ju.

hon öppnade locket på den
gamla asken.

#55

#68

::: #55 ::::::::::::::::::::

-- du brukar vilja ha
glitteränglar, va? sa hon.

asta nickade. underst låg
några fina änglar, men hon
hade redan alla. till slut
valde hon en ljusblå ängel
med mycket glitter.

-- tack, sa asta. vi ses
nästa år.

-- jajamän, sa
tandläkaren. nytt år och ny
ängel.

asta vågade inte säga att

#55

#69

det var samma gamla änglar
varje år. då kanske hon inte
skulle få någon nästa gång.

-- racerfart till skolan
nu, sa asta och knäppte
bilbältet.

-- värst vad du har
bråttom, sa pappa. händer
det något särskilt idag?

-- kanske det, sa asta.
man vet aldrig.

::: #56 ::::::::::::::::::::

kapitel #10 astas

fantastiska idé

::: ::::::::::::::::::::

asta skyndade in i

klassrummet just när olle

knöt fast en tråd mellan de

två flaggnålar som visade

var maj-björn varit. han

berättade om bergetorpsvik

och marknaden där.

-- vi har fått bilder

också, sa olle. men färgen i

skrivaren börjar ta slut.

#57

#71

::: #57 ::::::::::::::::::::

han höll upp två väldigt
lila fotografier. med
maj-björn bland grönsaker
på den ena bilden och
maj-björn framför en kyrka
på den andra.

asta ville berätta om sin
idé för bea och cesar, men
det gick inte just nu. då
skrev hon en lapp till cesar
istället.

#57

#72

bea behöver en ring.

din mamma behöver ett jobb.

hennes jobb är att göra

ringar.

det där måste han väl fatta?

men cesar skakade på

huvudet.

det ringde ut till rast.

de andra sprang ut, men bea

stod och stirrade på kartan.

::: #58 ::::::::::::::::::::

-- gillade du inte min

idé? sa asta till cesar.

#58

#73

-- du vet ingenting om ringar, sa cesar. vet du ens vilken storlek det ska vara?

det visste inte asta.

-- det var en vigselring, eller hur? fortsatte cesar. de är alltid graverade med datum, på insidan. vet du vad det stod i beas mormors ring? dessutom var det en guldring. med en stor diamant. vem skulle betala det?

asta kände sig jättedum.

-- ska du med ut? sa cesar
till bea.

men bea svarade inte. hon
höll ett förstoringsglas
över bilden av maj-björn och
kyrkan.

-- jag visste att det var
något skumt, sa hon. vi
skickade iväg maj-björn i
tisdags, på eftermiddagen.
det första brevet kom igår,
på onsdagen. men det tar
minst en dag att skicka
brev.

#59

#75

:::: #59 ::::::::::::::::::::::

blank sida.

:::: #60 ::::::::::::::::::::::

blank sida.

:::: #61 ::::::::::::::::::::::

cesar sa att den som
hittade maj-björn kanske
åkte direkt till
bergetorpsvik och skickade
brevet samma dag.

-- men titta på
kyrkklockan, sa bea.

den stod på tolv. det
stämde inte.

#61

#76

asta tittade närmare på bilden, och såg något mer som var mystiskt.

-- titta på armbandet. är inte det majas?

-- då stämmer allt, sa cesar. maja tog maj-björn. sedan skickade hon ett mejl till olle, som låtsades att det var ett riktigt brev. bilderna tog hon dagen efter. de fuskade!

bea lyste upp.

-- då kanske maja har kvar
nallen. hur får vi tag i
henne snabbt? det kan gälla
sekunder!

#61

#78

abc-klubben #2

diamantjakten

läsebok a

mats wänblad

överförd från första

upplagan, utgiven av

natur & kultur med

isbn #978-#91-#27-#42437-#1

specialpedagogiska

skolmyndigheten #2018

volym tre av fem

till punktskriftsläsaren

::

hej!

i den här läseboken ska du få lära känna asta, bea och cesar. du kanske träffade dem redan i årskurs ett och vet att de går i samma klass och har en klubb som heter abc-klubben. de bor i ett samhälle nära varandra.

boken handlar om deras skola, fritid och mystiska saker som händer i och

omkring ödehuset.

din lärare kommer att
berätta om bilderna som
finns med i boken.

lycka till!

innehåll volym tre

.....

siffran inom parentes

hänvisar till förlagans

sidor.

till punktskriftsläsaren i

kapitel #11 inga elever

i lärarrummet (#62)....#79

kapitel #12 bakom

spegeln (#68).....#86

kapitel #13

kändisklassen (#75)....#95

kapitel #14 dagboken

(#80).....#103

kapitel #15 en nalles

irrfärder (#86) .....#112

:::: #62 :::::::::::::::::::::::

kapitel #11 inga elever i

lärarrummet

:::::::::::::::::::::::::::::

cesar knackade på dörren

till lärarrummet, men ingen

hörde.

-- du får ta i lite, sa

bea. de är gamla och döva.

hon bultade hårt på

dörren.

efter några sekunder stack

rektorn ut huvudet. det

luktade kaffe där inifrån.

#62

#79

-- inga barn i

lärarrummet, sa hon.

-- men vi måste prata med
olle, sa bea. det är
viktigt!

nu kom olle bakom rektorn.

-- det är okej, sa han.

jag var ändå på väg ut.

:::: #63 ::::::::::::::::::::::

blank sida.

:::: #64 ::::::::::::::::::::::

olle frågade vad de ville.
bea förklarade att de måste
få tag i maja på en gång.

#64

#80

-- det låter allvarligt,
sa olle.

barnen nickade. för det
var det ju.

-- okej, sa olle. jag
litar på er.

han ringde till maja på
sin mobil. några signaler
gick fram, sedan log olle
och nickade.

-- hej, maja. det är olle.
... bea vill säga något
viktigt till dig. jag
skickar över luren, hej.

#64

#81

han gav bea mobilen.

hon stirrade på honom. han
stirrade tillbaka. så stod
de ända tills cesar sa att
det var ett privatsamtal.

-- åh, förlåt, sa olle.
kom till klassrummet med
mobilen sedan.

han vinkade och gick sin
väg.

::: #65 ::::::::::::::::::::

-- ni också, sa bea till
asta och cesar.

de drog sig snopet undan

#65

#82

en bit åt andra hållet.

bea vände ryggen åt dem
och pratade tyst. asta och
cesar hörde inte ett ord.

:::: #66 :::::::::::::::::::::::

-- hade du några hål då?

frågade cesar.

-- hål?

-- hos tandläkaren.

asta skakade på huvudet.

hon visade glitterängeln.

:::: #67 :::::::::::::::::::::::

-- man får ett bokmärke

även om man har hål,

#67

#83

sa cesar. jag trodde att det var därför man skulle borsta tänderna. sedan hade jag ett hål en gång. men jag fick välja ett märke ändå.

asta funderade på det ett tag.

-- så då kan man sluta borsta tänderna då?

då skrattade cesar för första gången på länge. det gjorde asta glad.

just då kom bea tillbaka.

-- maja berättade att det var hon som tog nallen, sa bea. för att vi skulle komma igång.

-- men? sa cesar.

-- men hon har inte kvar maj-björn längre. hon satte den vid en busshållplats. vi är tillbaka där vi började. maj-björn kan vara var som helst.

::: #68 ::::::::::::::::::::::

kapitel #12 bakom spegeln

::::::::::::::::::::::

bea hoppades att hennes

mamma skulle glömma bort

mormors diamantring. men

egentligen visste hon att

det inte skulle bli så.

hennes mamma hade jättebra

minne.

dessutom blev hon påmind

hela tiden. om bea slog på

teven så var det alltid

någon som pratade om ringar

#68

#86

eller nallar eller

diamanter.

som nu. bea satt och

tittade på ett program om

fåglar. mamma satte sig

bredvid henne.

::: #69 ::::::::::::::::::::

just då höll reportern upp

en ring mot kameran och sa

-- och med en sån här ring

märker man flyttfåglarna.

då visste bea att det var

kört.

#69

#87

-- jo, förresten, sa
mamma. har du sagt till asta
om nallen?

-- mm.

det var ju inte riktigt en
lögn. hon hade pratat med
asta om nallen.

-- men du har inte fått
tillbaka den än?

-- nä.

också sant.

-- glöm inte bort den
bara, sa mamma.

-- nä då, sa bea.

#69

#88

det var alldeles sant. bea
skulle aldrig glömma bort
mormors ring.

::: #70 ::::::::::::::::::::

asta undrade om det inte
fanns något sätt att ordna
alltihop. då kom hon att
tänka på sista gången hon
sett den magiska kulan, i
spegeln hemma hos den gamla
damen.

::: #71 ::::::::::::::::::::

asta hade inte sett sin
egen spegelbild, utan den

#71

#89

gamla damens. damen höll
fram kulan. sedan slöt hon
handen, och när hon öppnade
den igen var kulan borta.

nu hade ju asta faktiskt
spegeln här. om hon
ställde sig framför den,
så kanske ...

men nu såg asta bara sig
själv. hon gjorde en min mot
spegeln och spegelbilden
gjorde minen tillbaka. hon
höll upp ängeln.

det glittrade till i

#71

#90

spegeln, och ängelns ansikte
byttes ut mot den gamla
damens. hon log mot asta.
sedan försvann hon igen.

::: #72 ::::::::::::::::::::

då fick asta en idé. tänk
om den gamla damens namn
fanns någonstans på spegeln.

träet på baksidan var
gammalt och sprucket, men
det stod ingenting. mellan
ramen och träet fanns en
liten glipa.

uppe i ena hörnet stack

#72

#91

något ut. det var ett
gammalt papper, vikt flera
gångar.

::: #73 ::::::::::::::::::::

asta pillrade ut papperet.
det var ett brev!

till en ganska liten flicka

jag visste att du skulle
få spegeln till slut. den
söker sig till rätt person.

om den är magisk? tja, vad
tror du? är den inte väldigt
lik spegeln i sagan om

prinsen? du vet den som
#73

#92

alltid sa sanningen.

att ha en sådan spegel är
inte så lätt som man kan
tro. vill man alltid veta
sanningen? kanske är det här
en sådan spegel? ta väl hand
om den. spegeln känner själv
när den inte behövs längre.

all lycka!

från en väldigt gammal dam

::: #74 ::::::::::::::::::::

asta ställde sig framför
spegeln igen. hon såg ut som
vanligt. hur vet man om en
spegel alltid visar
sanningen? jo, man gör något
som man vet är fel, tänkte
asta. så hon log samtidigt
som hon tänkte på att cesar
skulle flytta. hennes
spegelbild log inte
tillbaka.

#74

#94

::: #75 ::::::::::::::::::::::

kapitel #13 kändisklassen

::: ::::::::::::::::::::::

efter två veckor hade
maj-björn redan besökt fem
städer. det kom brev och
mejl och ganska många
bilder. men bea låg hela
tiden ett steg efter. folk
skickade sina brev när de
redan lämnat nallen vidare.

en dag kom tidningen för
att göra ett reportage om
maj-björn.

#75

#95

en fotograf tog bilder och
en journalist intervjuade
eleverna. mest sam förstås.

-- vi är ju värsta
kändisklassen, sa han glatt.

fotografen ville ta en
bild av några elever och
olle framför kartan. asta,
lisa och luis tog plats.

-- le stort!

::: #76 ::::::::::::::::::::

då stack sam in huvudet
från sidan, brett leende.
fotografen suckade.

#76

#96

-- nu är vi väl klara? sa
journalisten när bilden var
tagen.

-- vänta! sa sam. ni har
ju ingen bild på maj-björn.

-- nej, sa fotografen
surt. hon, eller han, är ju
inte här. nu går vi.

men då protesterade
journalisten.

-- grabben har rätt, sa
hon. nallen måste vara med i
artikeln. har ni någon bild
av gun-erik?

#76

#97

-- det sitter en på
kartan, sa sam. av
maj-björn.

::: #77 ::::::::::::::::::::

fotografen gick dit och
tittade på bilden.

-- jag trodde att det var
en rymdvarelse, sa hon.

olle förklarade att färgen
i skrivaren tagit slut.

-- det funkar nog ändå, sa
journalisten. i värsta fall
får vi köra den i svartvitt.

#77

#98

-- då tror folk att det är
en panda, sa sam.

alla skrattade.

-- då så, sa journalisten.
vems nalle var det från
början?

asta petade bea i sidan.

-- lägg av! fräste bea.
jag vill inte.

då tog sam chansen.

-- nallen var min, sa han.
ska jag hålla i bilden?

-- vänta lite nu, avbröt
olle. ska inte ...?

#77

#99

han sökte beas blick. hon
skakade bestämt på huvudet.

::: #78 ::::::::::::::::::::

-- förlåt, sa olle. jag
mindes fel. det var ju sams
nalle.

men när han sagt det
rynkade han fundersamt
pannan.

på väg hem frågade asta
bea varför hon inte velat
vara med på bild.

-- om mamma ser mig i
tidningen så kommer hon

#78

#100

titta väldigt noggrant på
bilden, sa bea.

-- och då känner hon igen
nallen, sa cesar. även om
den är lila.

bea nickade.

de gick förbi ödehuset.
de nya ägarna skruvade upp
en stor skylt, över dörren.
men det gick inte att läsa
vad det stod.

-- vad tror ni att det
blir för affär? sa asta.

-- jag hoppas att det blir
en leksaksaffär, sa cesar.

::: #79 ::::::::::::::::::::

asta hoppades på en
presentaffär. bea hoppades
på en sportaffär. eller
plockgodis.

ingen av dem kom att tänka
på den enda sorts affär som
de kunde ha nytta av.

:::: #80 ::::::::::::::::::::

kapitel #14 dagboken

::::::::::::::::::::::::::

när asta kom hem hörde hon
något från sigges rum. det
lät som om sigge läste högt.

-- jag är arg på bea,
läste sigge.

-- jag är arg på bea,
härmade en annan röst.

det var teddy. sigges
bästis. båda skrattade så
att de tjöt.

asta drog sig närmare.

#80

#103

hon tyckte att hon kände
igen orden.

-- lyssna här då, sa
sigge. jag undrar om någon
hittade maj-björn.

då förstod asta. sigge
hade hittat hennes dagbok!
asta blev så arg att hon
blev iskall.

hon slängde upp dörren,
stegade fram till sigge,
ryckte dagboken ur hans
händer och

::: #81 ::::::::::::::::::::

boxade till honom. det
hårdaste hon kunde, rakt
över munnen.

asta gick ut ur rummet och
drämde igen dörren bakom
sig.

-- vad är det med dig?
skrek sigge där inifrån.
du är ju helt galen!

teddy fnissade osäkert.

-- vilken snyting, sa han.

#81

#105

::: #82 ::::::::::::::::::::

asta kastade sig på sin
säng och grät. hur kunde
han? inte nog med att sigge
läst hennes dagbok, det stod
ju saker i den också. saker
som ingen skulle få veta.
där stod att maj-björn hade
en diamantring i ryggen. där
stod att bea hade ljugit för
sin mamma.

varför hade hon skrivit
allt det där i dagboken? hon
visste ju hur sigge var.

#82

#106

asta tryckte ner huvudet i
kudden igen och grät.

då slogs dörren upp.

-- vad är det, gumman?

sa pappa och satte sig på
sängkanten. har det hänt
något?

asta berättade att sigge
tagit hennes dagbok och läst
ur den för teddy. och att de
skrattat.

pappa blev alldeles vit i
ansiktet av ilska. han reste
sig och klampade iväg mot

sigges rum.

::: #83 ::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #84 ::::::::::::::::::::

-- teddy! vrålade pappa.

det är dags för dig att gå
hem.

-- men, pappa . . . ,

försökte sigge.

-- nu!

asta hörde teddy tassa
iväg.

-- det trodde jag
verkligen inte om dig,

#84

#108

sigge! hur kan du ta din
lillasysters dagbok och läsa
den? högt för en kompis? hur
tror du att det känns för
henne?

sigge försökte säga att
asta boxat honom, men pappa
lyssnade inte.

-- skäms! sa han. så gör
man inte. andras dagböcker
rotar man inte i. punkt
slut.

pappa kom in till asta
igen. nu hade ilskan runnit

#84

#109

av honom.

-- jag tror inte han gör
om det, sa han.

men det var ju redan för
sent, och det visste pappa
också. så han började prata
om något annat, för att
muntra upp asta.

::: #85 ::::::::::::::::::::

-- vi får se till att
sätta upp den där spegeln,
sa han. jag hämtar hammare
och spik.

#85

#110

-- men mamma sa att den
måste skruvas upp, sa asta.
för att den är så tung.

-- äh, sa pappa. hur svårt
kan det vara att sätta upp
en spegel?

:::: #86 :::::~::~:

kapitel #15 en nalles

irrfärder

:::::~::~:

nallar kan inte skriva. men

om de kunde det, hur skulle

maj-björn beskriva sina

resor? så här kanske.

dag #1

äntligen händer något i

mitt liv! ända sedan jag

satt på prishyllan på

tivolit har jag längtat

efter liv och rörelse.

#86

#112

istället hamnade jag hemma
hos en otacksam flicka som
redan hade en favoritnalle.

men nu har hon tagit sitt
förnuft till fånga. vad jag
förstår har hon skänkt mig
till någon sorts barnhem.

det är i alla fall en massa
ungar här i ett stort rum.

::: #87 ::::::::::::::::::::

dag #2

jag ropade hej för tidigt
igår. strax efter att jag
slutat skriva tog min förra

#87

#113

ägarinna mig under armen och
bar ut mig. hon satte mig
vid en grind och gick
därifrån. allt jag fick med
mig var en lapp som hänger
runt halsen. vad ska den
vara bra för?

då kom en större människa
(jag tror att hon var inne i
barnhemmet också) och
hämtade mig. hon satte mig i
sin bil och sedan åkte vi
iväg. en ny ägarinna, tänkte
jag. lite väl stor, kanske,

#87

#114

men jag klagar inte. hon

verkar ändå vara snäll.

idag har vi varit ute och
tittat på saker. jag vet
inte riktigt vad, för hon
vänder mig åt fel håll hela
tiden. hon sätter mig
framför någonting, sedan
klickar hon på en liten låda
åt mitt håll.

sedan, o hemska öde,
lämnade hon mig också. på en
bänk mitt på ett torg.

#87

#115

::: #88 ::::::::::::::::::::::

dag #3

nu börjar jag fatta idén.
min ägare lämnar mig på en
plats. sedan kommer det
någon ny människa och hämtar
mig. de läser på min lapp,
och sedan får jag följa med.

dag #4

dagens ägare pratade med
mig. det har ingen av de
andra gjort. hon sa att vi
skulle gå på museum och en
massa andra roliga saker.

#88

#116

tro henne inte. vi gick
aldrig in på ett enda
ställe. det var bara det
vanliga sittandet åt fel
håll och lådklickandet.

dag #5

nu börjar det bli tråkigt.
hur många kyrkor och statyer
ska min rygg behöva se? det
enda roliga är att titta på
människor. de ser så olika
ut. en del kanske kommer
från något annat ställe,
långt bort? tänk om någon av

#88

#117

dem ändå kunde ta mig med på
en riktigt lång resa. men
med min vanliga tur skulle
jag väl få sitta med ryggen
åt kyrkor där också.

::: #89 ::::::::::::::::::::

dag #6--#13

en natt sov jag ute. det
var hemskt. jag satt som
vanligt på en parkbänk och
väntade i godan ro på att
nästa ägare skulle dyka upp.
det var bara det att ingen
dök upp. det blev mörkare

#89

#118

och mörkare. läskigare och
läskigare.

då, när det var som allra
hemskast, kom min räddare.
det var en man i trasiga och
slitna kläder. min hjälte.
han la sig på bänken och
använde mig som huvudkudde.
det fick han så gärna göra.
även om han inte luktade
rosor, direkt. men han
skyddade mig hela natten.

nästa dag gav han mig till
ett barn som kom förbi.

#89

#119

den dagen fick jag bada. det
var inte alls trevligt.

::: #90 ::::::::::::::::::::

dag #14

nu börjar det likna något!
dagens ägare verkar ha stora
planer för mig. jag ska få
flyga. så här sa hon till
den andra människan som var
hemma hos henne

-- vet du vad? vi kan ta
nallen till flygplatsen
imorgon när vi ska hämta
morbror torsten. det vore

#90

#120

väl roligt för barnen? om
deras nalle fick följa med
till något annat land?

ett annat land. härligt.
det enda som skulle bräcka
det vore ett eget barn att
bo hos.

så skulle det kunna se ut.
men som alla vet kan inte
kramdjur skriva.
förmodligen.

abc-klubben #2

diamantjakten

läsebok a

mats wänblad

överförd från första

upplagan, utgiven av

natur & kultur med

isbn #978-#91-#27-#42437-#1

specialpedagogiska

skolmyndigheten #2018

volym fyra av fem

till punktskriftsläsaren

::

hej!

i den här läseboken ska du få lära känna asta, bea och cesar. du kanske träffade dem redan i årskurs ett och vet att de går i samma klass och har en klubb som heter abc-klubben. de bor i ett samhälle nära varandra.

boken handlar om deras skola, fritid och mystiska saker som händer i och

omkring ödehuset.

din lärare kommer att
berätta om bilderna som
finns med i boken.

lycka till!

innehåll volym fyra

.....

siffran inom parentes

hänvisar till förlagans

sidor.

till punktskriftsläsaren i

kapitel #16 allt

försvinner (#91).....#122

klassnallen på väg ut i

världen (#94).....#125

kapitel #17 gavinis

guld (#96).....#129

kapitel #18 klockan

tickar (#102).....#138

kapitel #19 feber till

frukost (#105).....#143

kapitel #20 buenos

aires, nästa! (#111)..#152

::: #91 ::::::::::::::::::::::

kapitel #16 allt försvinner

::: ::::::::::::::::::::::

beas mamma for runt i köket
och letade efter något.

-- har ingen sett
morgontidningen? sa hon.

beas pappa skakade på
huvudet.

-- nä, sa bea och stängde
snabbt skolväskan.

-- allt försvinner visst i
det här huset, suckade
mamma.

#91

#122

bea förstod vad mamma
tänkte på och skyndade sig
att klä på sig.

::: #92 ::::::::::::::::::::

-- hej då! ropade hon.

-- får man ingen puss?

ropade mamma efter henne.

-- hinner inte!

::: #93 ::::::::::::::::::::

-- du kan få en av mig, sa
pappa och plutade med
läpparna.

-- inte förrän du langar
fram tidningen, sa mamma.

#93

#123

asta och cesar pratade om
att de aldrig hann leka kull
med momman längre när bea
kom.

-- dessutom är den rätt
trasig, sa cesar.

han visade hur fransig och
sönderriven momman var.

-- jag har också en
tidning, sa bea och tog upp
dagens morgontidning ur
väskan.

på förstasidan var en stor
bild av sam som glatt höll

upp en bild på maj-björn.

-- såg din mamma

tidningen? flämtade asta.

-- nej, jag hann gömma
den.

-- vilken tur, sa cesar.

::: #94 ::::::::::::::::::::

tidningsartikel

klassnallen på väg ut i

världen

klass #2 jobbar just nu
med ett annorlunda projekt.

de har skickat ut en nalle i
världen, och följer dess väg

#94

#125

via brev och mejl.

jag läste om det i en
tidning och tänkte att det
kunde passa oss, säger
klassläraren olle bibers.

sedan två veckor åker nu
nallen ann-bengt runt i
världen. runt halsen har den
en lapp där det står att
upphittaren ska ta med
nallen på något kul och
sedan berätta om det för
klassen via brev eller mejl.

=== bildtext =====

sam bilo hade inget emot
att skänka sin
favoritnalle ann-bengt
till projektet.

=====

::: #95 ::::::::::::::::::::

-- kan jag få tidningen?
frågade cesar.

-- ta den, sa bea.

cesar rev försiktigt ur
artikeln om maj-björn.

resten av tidningen rullade
han ihop till en ny momma.

#95

#127

han slog den nya momman mot
sin handflata.

-- känns den bra? sa asta.

-- prova själv, sa cesar
och kullade henne i magen.

asta blev så paff att hon
bara stod där medan cesar
och bea sprang iväg mot
skolan. grundlurad.

::: #96 ::::::::::::::::::::::

kapitel #17 gavinis guld

::: ::::::::::::::::::::::

morfar krattade grusgången

när cesar kom hem från

skolan. cesar gick ut på

gräset för att inte stöka

till i det fina gruset.

-- larva dig inte, sa

morfar. grus är till för att

gå på.

-- men då förstör jag ju

dina fina ränder, sa cesar.

morfar skrattade och la

#96

#129

armen om cesars axlar.

-- det är då det är som
bäst, sa han. prydliga rader
som någon rufsats till lite.

de gick mot huset.

-- är mormor också hemma?
frågade cesar.

-- hur så?

-- jag vill visa er en
sak.

::: #97 :::~::~:

cesar la tidningen på
köksbordet.

#97

#130

-- jåså, det är din klass
det där? sa mormor. ja, nu
känner jag ju igen sam från
musiknatten.

-- var är sam sa du?
frågade morfar som inte
hittat sina glasögon.

mormor pekade.

-- det var en gräsligt ful
hund det stackars barnet
håller i, sa morfar.

då skrattade cesar och
mormor.

-- jag vill sätta upp den
här i mitt rum, sa cesar.

-- bäst att jag letar upp
häftstiften då, sa mormor.

::: #98 ::::::::::::::::::::

cesar klättrade upp i
sängen för att hänga upp
artikeln. just då kom mamma
in.

-- åh, får jag se? sa hon.

cesar visade henne bilden,
sedan vände han sig mot
väggen igen.

-- nej, vänta, sa mamma.

#98

#132

det är onödigt att förstöra
väggen. nu när vi ... äh,
jag tror att jag kommer att
få det där jobbet. jag vet
att du inte vill flytta, men
... det finns inga jobb här.

cesar bultade i ett av
häftstiften med knytnäven.
hårt, hårt.

-- du får nya kompisar,
försökte mamma. cesar ...
säg något.

men det spelade ju ingen
roll vad han sa. det var det

som kändes värst.

ilskan fick kroppens alla muskler att stelna och bli hårda. händerna drogs ihop som klor och knycklade ihop papperet till en liten boll.

::: #99 ::::::::::::::::::::

cesar kastade bollen i huvudet på mamma, därifrån studsade den rakt ner i papperskorgen.

först stirrade de på varandra, sedan började de skratta samtidigt.

#100

#134

::: #100 ::::::::::::::::::::

-- kom, sa mamma och
sträckte ut armarna mot
cesar.

de skrattade och grät
medan de kramades hårt.

-- vi klarar det här, sa
mamma. tillsammans klarar vi
det.

cesar nickade.

mamma plockade upp
tidningsbollen. hon vecklade
ut papperet och slätade ut
det.

#101

#135

::: #101 ::::::::::::::::::::

då fick cesar se en annons
med en tecknad bild.

-- är inte det där
ödehuset? sa han och pekade.

på teckningen satt det en
skylt över ödehusets dörr.

gavinis guld, stod det.

-- nyöppnad smyckeateljé
söker erfaren guldsmed,
läste mamma.

mamma såg på cesar. cesar
såg på mamma.

#101

#136

-- vad betyder erfaren? sa
han.

-- det betyder att jag har
fått ett nytt jobb att söka,
sa mamma.

#101

#137

::: #102 ::::::::::::::::::::

kapitel #18 klockan tickar

::: ::::::::::::::::::::

hej igen, dagboken

på kvällen idag fick jag

två telefonsamtal. ett

jättebra och ett

jättehemskt. det bra var

från cesar. han hade

upptäckt att det är en

guldaffär som ska öppna i

det gamla ödehuset, så nu

ska hans mamma söka jobb

där. han var glad och jag

#102

#138

blev glad. då kändes det som om det skulle bli en riktigt bra kväll. men sedan ringde bea.

::: #103 ::::::::::::::::::::

jag försöker vara arg på henne, för det var verkligen inte snällt att ljuga och säga att det var jag som hade nallen. men samtidigt är det synd om henne. för om man tänker efter var det hennes mamma som ställde till det från början.

#103

#139

hur kan man gömma en
värdefull diamantring i en
ful nalle som ingen vill ha?
utan att tala om det för
någon! det var ju hon som
gjorde fel från början, inte
bea.

men det var inte därför
hon ringde.

imorgon är vår sista chans
att fixa det här! på lördag,
i övermorgon alltså, ska
beas mamma ha ringen på en
fest, så hon har sagt till

#103

#140

bea att imorgon måste hon få
tillbaka nallen från mig.
som inte ens har den.

vad ska vi göra?

::: #104 ::::::::::::::::::::

när asta skrivit klart
ställde hon sig framför
spegeln, som pappa hängt upp
på en spik. hon såg ut
precis som vanligt. kanske
var spegeln inte alls
magisk.

hon letade efter brevet
från den gamla damen,

#104

#141

men det var försvunnet.

-- hjälp mig, viskade asta
till spegeln.

hennes spegelbild viskade
samma ord tillbaka. hjälp
mig.

#104

#142

::: #105 ::::::::::::::::::::

kapitel #19 feber till

frukost

::: ::::::::::::::::::::

vissa morgnar är det kaos i
alla familjer. som den här
morgonen i astas familj.

-- sigge ska på

studiebesök, sa pappa till
mamma. med matsäck.

-- va?! och det säger du
nu?

-- jag glömde, sa sigge.
förlåt då.

#105

#143

asta satt vid bordet.

framför henne låg en
smörgås, men hon kunde inte
äta. hon var så trött att
hon nästan ramlade av
stolen.

-- affären öppnar åtta, sa
mamma till sigge. du får
köpa något på vägen till
skolan. asta, skynda på nu!
klockan är mycket.

när asta reste sig
försvann plötsligt allt blod
från hennes huvud.

#105

#144

hon svimmade.

pappa klappade henne på
kinden.

::: #106 ::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #107 ::::::::::::::::::::

-- asta, hur är det?

herregud, hon är ju kokhet.

det blir ingen skola för

henne idag.

då kvicknade asta till.

-- jo, sa hon. jag måste

gå. det är superviktigt.

-- glöm det, sa mamma.

#107

#145

feber betyder sängen.

av alla dagar att bli sjuk
på ... det här var ju sista
chansen att rädda bea. och
asta.

pappa har lagt en blöt
handduk över astas panna.
bredvid sängen står ett glas
saft.

asta tittar i spegeln.
hon ser inte sig själv, utan
fönstret och skrivbordet.
asta lyfter lite på huvudet
för att se bättre, men blir

#107

#146

yr. hon blundar. när hon
öppnar ögonen igen ser hon
en stor vänthall i spegeln.
i bakgrunden är det ett
stort fönster, och utanför
fönstret syns flygplan.

::: #108 ::::::::::::::::::::

febern måste ha fått henne
att yra. men varför yrar hon
om en flygplats? eller
försöker spegeln säga henne
något?

asta sätter sig upp i
sängen. nu är bilden i

#108

#147

spegeln helt klar, som en
teveskärm.

alla verkar ha bråttom.
nej, vänta. några sitter och
väntar i en lång rad av
stolar.

::: #109 ::::::::::::::::::::

precis där satt asta och
sigge och mamma och pappa
när de skulle flyga till
spanien.

två stolar är tomma. nu
kommer en man och en kvinna
gående, mot de tomma

#109

#148

stolarna. mannen tar upp
något ur en papperskasse,
men asta ser inte vad det
är. de pratar med varandra.
nickar. mannen sätter det
han tog upp ur kassen i en
av de tomma stolarna.

nu ser asta vad mannen
placerade där. en nalle.
maj-björn.

::: #110 ::::::::::::::::::::

asta hade stirrat så länge
på spegeln att hon bara
måste blinka, då suddades

#110

#149

bilden genast ut. plötsligt
såg hon fönstret och
skrivbordet igen.

maj-björn var på
flygplatsen. det måste vara
det som spegeln ville
berätta. men hur kunde det
hjälpa asta?

bea, tänkte asta. jag
måste få tag i bea. det var
deras enda chans. när som
helst kunde maj-björn hamna
på ett flygplan ut i
världen, och då var det kört

#110

#150

för dem. då var

diamantringen förlorad.

#110

#151

::: #111 ::::::::::::::::::::

kapitel #20 buenos aires,

nästa!

::: ::::::::::::::::::::

olle gick genom korridoren.

han bar på en stor kartong

och en massa papper.

-- har det kommit några
nya brev om maj-björn?

frågade bea.

olle skakade på huvudet.

då sjönk beas axlar ihop
och hon snyftade till. olle
stannade.

#111

#152

-- bea ... vad är det egentligen?

::: #112 ::::::::::::::::::::

det var nära att bea berättade. kanske kunde olle på något sätt ... nej. ingen kunde hjälpa henne.

-- inget, sa bea tyst. jag bara undrade.

hon gick före olle in i klassrummet. han stod kvar och såg oroligt efter henne.

asta hade tänkt ut en plan. hon måste få tag i bea

#112

#153

och berätta att nallen satt
i en stol på flygplatsen.

hon kikade ut genom
dörren. pappa satt i
vardagsrummet och jobbade.
med små steg gick asta
tillbaka till sängen och
satte sig på kanten. den
lilla promenaden hade gjort
henne alldeles andfådd.

planen var att smyga förbi
pappa ut i hallen. men hon
hann bara några steg innan
hon vinglade till och tog

#112

#154

tag i golvlampan.

-- asta! ropade pappa. vad gör du?

::: #113 ::::::::::::::::::::

han sprang fram till henne och tog hennes arm precis innan hon skulle ha ramlat.

-- du får inte vara uppe, sa han. och varför är du påklädd?

-- måste till skolan, flämtade asta. bea ... nallen är på flygplatsen.

pappa lyfte upp henne i

#113

#155

famnen.

-- nu yrar du igen,
gumman, sa han ömt.

han bar henne in i
sovrummet och la henne i
sängen.

-- det är nog bäst att vi
tar tempen, bestämde han.
ligg blickstilla tills den
piper, sa han. oj, jag
glömde tevattnet!

::: #114 ::::::::::::::::::::

pappa sprang ut. asta
lydde. hon låg blickstilla.

#114

#156

kroppen var alldeles matt.

antagligen hade väl pappa

rätt. hon hade yrat. det hon

sett i spegeln var bara en

feberdröm. asta tittade mot

spegeln, och nu blev bilden

suddig igen.

asta ser flygplatsen igen.

väntstolarna. nallen sitter

kvar. en gammal man och en

gammal kvinna sätter sig.

kvinnan pekar på maj-björn.

#114

#157

::: #115 ::::::::::::::::::::

mannen tar fram sina
glasögon för att läsa på
lappen. munnen rör sig, han
läser högt.

nu skrattar båda. de har
förstått. mannen frågar
något. kvinnan nickar.

båda rycker till, tittar
snett uppåt. de hör något
ropas ut i högtalarna. de
samlar ihop sina saker och
går fram mot en disk. med
maj-björn.

#115

#158

över disken står vart
planet ska åka. buenos
aires.

::: #116 ::::::::::::::::::::

det pep från termometern
och pappa kom in. spegeln
blev som vanligt igen.

-- då ska vi se ... #39,2.
det är hög feber. från och
med nu ligger du kvar i
sängen.

asta nickade. hon orkade
inte annat. särskilt inte
efter det hon sett från

#116

#159

flygplatsen. buenos aires.

det var därifrån cesars

pappa kom. från argentina,

på andra sidan jorden.

#116

#160

abc-klubben #2

diamantjakten

läsebok a

mats wänblad

överförd från första

upplagan, utgiven av

natur & kultur med

isbn #978-#91-#27-#42437-#1

specialpedagogiska

skolmyndigheten #2018

volym fem av fem

till punktskriftsläsaren

::::::::::::::::::::::::::::::::::::

hej!

i den här läseboken ska du få lära känna asta, bea och cesar. du kanske träffade dem redan i årskurs ett och vet att de går i samma klass och har en klubb som heter abc-klubben. de bor i ett samhälle nära varandra.

boken handlar om deras skola, fritid och mystiska saker som händer i och

omkring ödehuset.

din lärare kommer att
berätta om bilderna som
finns med i boken.

lycka till!

innehåll volym fem

.....

siffran inom parentes

hänvisar till förlagans

sidor.

till punktskriftsläsaren i

kapitel #21 galna ungar

(#117) .....#161

kapitel #22 fördröjning

(#122) ..... #169

kapitel #23 var är

nallen? (#127) .....#176

kapitel #24 önska mig

lycka till (#133) .....#186

kapitel #25 slut för

idag, tack för idag

(#138) .....#195

::: #117 ::::::::::::::::::::

kapitel #21 galna ungar

::: ::::::::::::::::::::

cesar försökte trösta bea på
rasten, men bea ville inte
bli tröstad. mormors fina
diamantring var borta, och
idag skulle mamma få reda på
det.

om hon bara visste var
maj-björn var! asta visste
precis var maj-björn var,
men hon kunde inte göra
något åt det. pappa kom in

#117

#161

med lunch, men asta hade
ingen matlust.

-- du får ropa om du
kommer på något du vill ha,
sa pappa och gick ut.

precis utanför astas dörr
tog han telefonen. asta
hörde vartenda ord han sa.

-- ja, hej det är jag ...
ja, jag tänkte titta på de
siffrorna idag, jag har dem
i datorn ... hela dagen.
asta är sjuk ... vilken
morgon!

#118

#162

::: #118 ::::::::::::::::::::

asta svimmade, och sedan
har hon feberyrat hela dagen
... klockan fem i åtta kom
sigge på att han måste ha
matsäck med sig ... galna
ungar! han skulle på
studiebesök, till
flygplatsen ...

både sigge och maj-björn
var på flygplatsen! då
kanske inte allt hopp var
ute. om bara asta kunde
komma åt telefonen ...

#119

#163

::: #119 ::::::::::::::::::::

när bea var på väg över
till fritids mötte hon sin
mamma på skolgården.

-- jag tog ledigt på
eftermiddagen, sa hon och
gav bea en kram.

bea ville inte kramas. hon
tyckte inte att hon var värd
någon kram från mamma.

-- vi kan titta på en ny
klänning åt dig till mormors
fest imorgon, sa mamma. det
blir väl roligt?

#119

#164

bea nickade. hon hoppades
att mamma skulle ha glömt
ringen, men ...

::: #120 ::::::::::::::::::::

-- förresten, är asta här?

-- nej, hon är sjuk.

jättesjuk. hon kommer nog
bli borta länge.

-- men vet du vad? sa
mamma. då köper vi något
gott och hälsar på henne på
vägen. så passar vi på att
hämta nallen också.

#120

#165

asta hörde pappa knattra
på datorns tangentbord.

okej, tänkte asta.

operation ringa sigge kan
börja.

hon smög fram till dörren
och sköt tyst upp den. pappa
satt med ryggen till,
perfekt.

hon tassade på tå ut i
hallen, men då fick pappa
syn på henne.

-- måste på toa, sa asta
med ynkelig röst.

#120

#166

tusan också. nu måste hon
ta sig till toaletten, vänta
en stund, spola, tvätta
händerna och sedan försöka
få med sig den

::: #121 ::::::::::::::::::::

trådlösa telefonen på
tillbakavägen. och den här
gången fungerade det.

asta satte sig på sängen
och slog numret till sigges
mobil. då hörde asta
ringsignaler från sigges
mobil. ljudet kom från

#121

#167

sigges rum. han hade glömt

mobilen hemma.

asta stönade högt och föll

baklänges omkull på sängen.

kunde inget gå som hon

ville?

#121

#168

::: #122 ::::::::::::::::::::

kapitel #22 fördröjning

::: ::::::::::::::::::::

-- ska vi köpa vindruvor?

frågade beas mamma.

de var vid fruktdisken i
mataffären.

-- varför just vindruvor?

frågade bea.

-- man brukar köpa det
till sjuklingar, sa mamma.
fast jag har faktiskt ingen
aning om varför. nå?

-- vad då?

#122

#169

-- ska vi köpa vindruvor
till asta? sa mamma. försök
hänga med nu.

bea ville inte hänga med.
hon ville stanna i affären
ända tills maj-björn kom
tillbaka.

-- jag vet inte, sa hon.
jag ska tänka efter.

hon låtsades tänka efter
en lång stund. fruktdisken
var full av blå vindruvor.

::: #123 ::::::::::::::::::::

-- asta gillar bara gröna
vindruvor, sa bea.

-- men de har bara blå.

-- vi kan fråga någon, sa
bea.

mamma suckade, men gick
ändå iväg för att leta efter
någon att fråga.

-- han skulle titta efter
på lagret, sa mamma när hon
kom tillbaka. vad gör vi om
de inte har några gröna
druvor?

#123

#171

-- provar i en annan
affär, sa bea.

::: #124 ::::::::::::::::::::

mamma såg misstänksamt på
henne. men just då kom en
kille med gröna druvor.

de betalade och gick. nu
var det bara några hundra
meter kvar. av livet, kändes
det som, tyckte bea.

bea skulle ha sagt
sanningen från början. hon
visste ju inte att mamma
stoppat juveler i nallen.

#124

#172

men hon hade inte velat göra
mamma ledsen. en liten lögn
växte och blev en jättestor
klump i magen.

-- här är det, va? sa
mamma utanför astas port.

-- mm, sa bea.

de gick.

-- vänta, sa bea. jag
måste knyta skon.

oj, vilken tid det tog.
tre gånger måste bea börja
om. sedan knöt hon den andra
också.

#124

#173

mamma tryckte ner hissen.

::: #125 ::::::::::::::::::::

-- femte våningen, va?

-- jag minns inte, sa bea.

det kanske är fjärde. eller
tredje.

-- vad är det med dig
idag? är asta och du
ovänner?

-- nej, men ... hon är ju
sjuk och så.

-- hon överlever säkert
ett kort besök, sa mamma och
tryckte på hissknappen.

#126

#174

::: #126 ::::::::::::::::::::

mamma sträckte fram handen
för att trycka på
ringklockan vid astas dörr.

-- vänta, mamma, sa bea.
det är ... det är något jag
måste berätta.

gråten välldde upp ur
halsen på henne, men mamma
märkte inget. hon bara
tryckte in knappen.

-- jaha, berätta på.

innan bea hann säga något
öppnade astas pappa dörren.

#127

#175

::: #127 ::::::::::::::::::::

kapitel #23 var är nallen?

::: ::::::::::::::::::::

-- vi tänkte komma förbi med
lite vindruvor till asta, sa
beas mamma.

-- asta, orkar du komma ut
ett tag? ropade pappa. bea
och hennes mamma är här.

jaha, tänkte asta. längre
än så här gick det inte.

hon gick långsamt mot
dörren.

men vad gjorde de här?

#127

#176

tänk om ... tänk om bea

tänkte skylla allt på asta!

asta försökte fånga beas
blick, men hon såg ner i
golvet.

asta tackade för
vindruvorna.

-- mamma, sa bea. snälla,
du förstår inte, det är inte
som ...

::: #128 ::::::::::::::::::::

hissdörren slogs upp. det
var sigge som kom hem från
studiebesöket.

#128

#177

-- hej sigge, sa beas
mamma.

-- hej, sa sigge
misstänksamt.

-- jo, just det, sa beas
mamma till asta. vi tänkte
hämta beas nalle när vi ändå
var här.

jaha, nu var allt hopp
ute. ändå gjorde asta ett
sista försök.

-- jag ... jag vet inte
var den är, sa hon.

och det var ju nästan

#128

#178

sant. men då hände något
otroligt.

-- jag vet var den är, sa
sigge. vänta så ska jag
hämta den.

han trängde sig in förbi
asta och bea. de hörde honom
rafsa omkring inne i astas
rum. efter en stund kom han
ut igen. med maj-björn.

-- här, sa han och gav
nallen till bea.

-- ta-tack ... flämtade
bea fram.

#129

#179

::: #129 ::::::::::::::::::::

hur sjutton hade det där
gått till?

-- din slarver, sa sigge
till asta. du måste hålla
ordning på saker du lånar.

han blinkade i smyg till
henne.

-- jaha, då ska vi inte
störa längre, sa beas mamma.
krya på dig nu, asta!

asta vinkade matt och
pappa stängde dörren efter
dem.

#130

#180

::: #130 ::::::::::::::::::::

i hissen grävde beas mamma
runt inne i maj-björns rygg,
och där var den! mormors
vackra diamantring.

bea stirrade på den som om
den var magisk, och på sätt
och vis var den väl det.

-- skönt, sa mamma. det
var ju snabbt och enkelt
fixat.

sigge följde efter asta in
på hennes rum.

#130

#181

-- hur lyckades du med det där? sa asta.

sigge satte sig på astas skrivbordsstol.

::: #131 ::::::::::::::::::::

-- vi var ju på flygplatsen, vet du. och plötsligt såg jag några som bar på den där nallen från tidningen. tor-margit, eller vad den hette. de tänkte ta med sig nallen till sydamerika. men jag visste ju att ni behövde den.

#131

#182

efter att jag hade läst ...

du vet.

sigge rullade med stolen
samtidigt som han pratade.

-- så jag sprang fram och
lyckades rycka tag i nallen.
jag sa att den tillhörde min
sjuka lillasyster.

-- trodde de på det?

-- ja, otroligt nog. och
du ... förlåt för att jag
läste i din dagbok.

-- det är okej, sa asta.

sigge tog spjärn med

#131

#183

händerna mot sängen, han
siktade mot väggen där
spegeln hängde.

-- så då är allt bra? sa
han.

-- ja, sa asta. nu är allt
bra.

::: #132 ::::::::::::::::::::

sigge sköt ifrån och
stolen för över golvet, in i
väggen. spegeln för i golvet
med ett krasch.

-- oj, sa sigge. förlåt.

då mindes asta vad det

#132

#184

stätt i brevet från den
gamla damen. spegeln känner
själv när den inte behövs
längre.

-- det gör inget, sa asta.
jag hade ändå tröttnat på
den.

-- vad var det som hände?!
ropade pappa utifrån
vardagsrummet.

-- du skulle ha lyssnat på
mamma och skruvat upp
spegeln, svarade asta.
spiken vek sig.

#133

#185

::: #133 ::::::::::::::::::::

kapitel #24 önska mig lycka

till

::: ::::::::::::::::::::

på måndagsmorgonen träffades

asta och bea i korsningen.

cesar hade inte kommit än.

bra, tyckte asta, för hon

hade förberett en liten

övertaskning för honom.

-- jag ska aldrig mer

ljuga, sa bea.

-- det går nog inte att

låta bli, sa asta. tänk om

#133

#186

din mamma har klippt sig och
frågar vad du tycker. du
tycker att det är superfult,
men hon är jätteglad. vad
svarar du då?

bea förstod vad asta
menade.

nu kom cesar skyndande,
tillsammans med sin mamma.
hon hade finkläder på sig.

-- mamma ska på
anställningsintervju, sa
cesar stolt. hos gavinis
guld.

#134

#187

::: #134 ::::::::::::::::::::

-- duger jag så här?

frågade cesars mamma och

snurrade runt ett varv.

-- du är jättefin, sa asta

-- utan att ljuga.

de gick gatan fram mot

ödehuset, men nu var det

nymålat och fint.

-- önska mig lycka till,

sa cesars mamma.

-- lycka till, sa barnen i

kör.

hon tog ett djupt andetag

#134

#188

och öppnade grinden.

::: #135 ::::::::::::::::::::

-- hur ska du göra med
nallen? frågade asta.

-- pappa kände inte ens
igen den, sa bea. han trodde
att den var ny. och mamma
ville ju bara ha ringen. så
maj-björn ska få fortsätta
sin resa.

hon tog upp nallen ur
ryggsäcken, satte den på en
grindstolpe och vinkade hej
då.

#135

#189

asta öppnade sin egen
ryggsäck och höll fram den
mot cesar.

-- jag har en grej som är
din här, sa hon.

-- har du? sa cesar och
stoppade ner handen.

direkt när han kände
tidningen med tejp runt
förstod han att han hade
fått momman igen.

asta och bea skrattade och
sprang in på skolgården.

#135

#190

-- det är fusk! skrek

cesar och sprang efter.

:::: #136 ::::::::::::::::::::

det var en helt vanlig skoldag. asta satt på sin plats vid fönstret, cesar och bea satt bredvid. de senaste dagarna hade varit så fulla med äventyr att det här kändes ... trist.

-- är det inte dags att sätta fart på abc-klubben igen, viskade asta till cesar.

#136

#191

olle hörde att hon
viskade. det gjorde han
alltid. utan att ens sluta
skriva på tavlan, sa han

-- ta det på rasten, asta.
nå, när man gör en tabell så
brukar man ...

astas tankar vandrade.
tänk om inte sigge dykt upp
med nallen i exakt rätt
ögonblick. var det spegelns
förtjänst? eller den gamla
damens?

hon tittade ut genom

#136

#192

fönstret. nallen var borta.

maj-björn var ute och reste
igen.

-- jag ska hämta mer
papper i förrådet, sa olle.
snart tillbaka.

::: #137 ::::::::::::::::::::

då vände sig cesar mot
asta.

-- snart kanske det inte
finns någon abc-klubb, sa
han dystert. om inte mamma
får det där jobbet så måste
vi flytta.

#137

#193

just då såg asta i
ögonvrån att något hände
borta vid ödehuset.

dörren öppnades och cesars
mamma kom ut. hon sträckte
händerna i luften, som om
hon vunnit fotbolls-vm.

-- du kan nog sluta oroa
dig för det, sa asta.

::: #138 ::::::::::::::::::::

kapitel #25 slut för idag,

tack för idag

::: ::::::::::::::::::::

så lämnar vi våra vänner i
abc-klubben. det är snart
kväll, och barnen har kommit
hem från skolan. i köken
står föräldrar och lagar
mat.

diamantringen ligger i
beas mammas smyckeskrin
igen. hon kunde inte ha den
på mormors fest ändå,

#138

#195

för den hade blivit för
liten. själv säger hon att
guldet måste ha krympt, men
beas pappa tror att det var
alla goda middagar på
semestern som fick fingrarna
att svälla.

::: #139 ::::::::::::::::::::

men egentligen spelar det
ingen roll. diamantringen
finns där, hemma hos dem,
och inte i buenos aires.

cesar och mormor spelar
kort. morfar lagar

#139

#196

makaronipudding. cesars

mamma tittar på

lägenhetsannonser. inte för

att det brådskar. hon och

cesar trivs bra där de är.

asta klistrar en ljusblå

glitterängel på sin dagbok.

hon skriver i den nästan

varje dag. men aldrig några

hemligheter, för hon litar

inte riktigt på sigge.

hon fick en ny spegel av

pappa. en helt vanlig spegel

där man bara ser sig själv.

#139

#197

men den här fick mamma

skruva upp.

asta funderar ofta på det
där med sanning och lögn.

hon sa ju till exempel

aldrig att det var sigge som
haft ner spegeln. för då

hade hon gjort sigge ledsen.

och sigge hade ju precis

gjort henne jätteglad.

::: #140 ::::::::::::::::::::

nej, det är inte så enkelt
att alltid hålla sig till
sanningen. det kanske var

#140

#198

därför spegeln föll, för att
den hade tröttnat på att
alltid tvingas säga precis
som det var. men bea skulle
nog säga att det oftast är
bäst att säga som det är.
direkt.

nå, har vi glömt någon?

ja. självklart. maj-björn.

hur gick det för nallen

egentligen?

vi vet förstås att nallar

inte kan skriva. men om vi

låtsas att de kunde det,

#140

#199

vad skulle då maj-björn

berätta för oss?

::: #141 ::::::::::::::::::::

dag #69

jag tror jag ger upp. nu
får det faktiskt vara nog.
om jag får sitta med ryggen
åt ett enda museum till så
... vet jag inte vad jag
gör. det är tråkigt.
tråkigt!

det enda jag ber om är att
få komma hem till något
snällt barn som helt enkelt

#141

#200

vill ha en nalle att krama.

::: #142 ::::::::::::::::::::

dag #70

det började som en hemsk
dag, men slutade i total
glädje. först blev jag
dumpad på en bänk på ett
torg, precis som vanligt.
jag småslumrade lite när jag
plötsligt kände något
fuktigt mot ena benet. det
var en hundnos. jag gillar
inte hundar. särskilt inte
sådana som drar iväg med en

#142

#201

så att man blir släpad mot
asfalten.

någonstans på vägen slets
snöret till min lapp av, och
när hunden till slut släppte
mig, blev jag liggande på
trottoaren alldeles lapplös.
det var det bästa som
någonsin hänt mig. när en
liten flicka sedan hittade
mig var jag inte en resande
nalle längre, utan en helt
vanlig nalle. inte en sådan
som man har en dag och sedan

#142

#202

bara lämnar, utan en sådan
som man tar hem och tycker
om. och nu har jag kommit
hem.

äntligen har jag kommit
hem.

#142

#203